

فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال یازدهم، شماره اول (پیاپی ۳۹)، بهار ۱۴۰۱

شاپای چاپی ۲۳۲۲-۲۱۳۱ شاپای الکترونیکی X۴۷۶-۲۵۸۸

<http://serd.khu.ac.ir>

مقاله پژوهشی

صفحات ۶۶-۴۵

مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان در نواحی روستایی و شهری

مورد: شهرستان مریوان

حسین کریم‌زاده؛ استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.
سیما سعدی؛ دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۰۹/۰۱

دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۱۲/۲۶

چکیده

بسیاری از صاحب‌نظران توسعه روستایی بر این باورند که شناخت توانمندی‌ها و مهارت‌های زنان، به خصوص زنان روستایی و هدایت استعدادهای خلاق آنان می‌تواند در بهره‌برداری از ظرفیت‌های این قشر عظیم اجتماعی مؤثر واقع شود. به همین خاطر هدف از پژوهش حاضر مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در شهرستان مریوان است. پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از حیث روش گردآوری اطلاعات توصیفی-تحلیلی است. جامعه آماری این پژوهش را زنان بین ۱۵ تا ۶۵ سال در شهر مریوان و روستاهای آن تشکیل می‌دهند. در شهر مریوان با توجه به جامعه آماری ۶۵۰۸۱ (زنان بین ۱۵ تا ۶۵ سال) ۱۸۹ نمونه با توجه به فرمول کوکران انتخاب شده‌اند. همچنین از کل ۹۳ روستای شهرستان مریوان ۹ روستا با توجه به فاصله از شهر مریوان انتخاب شدند. برای تحلیل آماری پژوهش از آزمون‌های تی تک نمونه و ANOVA و در نرم‌افزار SPSS 22 و برای تحلیل فضایی پژوهش از نرم افزار ARCGIS استفاده شده است. با توجه به یافته‌های پژوهش شهر مریوان به نسبت نقاط روستایی مورد مطالعه وضعیت مطلوب‌تری در زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان دارد. با توجه به اینکه مناطق روستایی مورد مطالعه وضعیت نامناسبی در این زمینه داشته‌اند، این مناطق به تفکیک فاصله از شهر مورد سنجش قرار داده شد. با توجه به نقشه‌های GIS روستاهای نزدیک شهر مریوان بویژه روستاهای بیله و تازه‌آباد در وضعیت مطلوب‌تری نسبت به سایر نقاط روستایی قرار دارند. دلیل این امر را می‌توان نزدیکی این روستاها به شهر مریوان و قرار گرفتن در پدیده خزش شهری دانست.

واژگان کلیدی: کارآفرینی، زنان روستایی، زنان شهری، شهرستان مریوان.

(۱) مقدمه

ترویج فعالیت های کارآفرینی یک استراتژی مهم برای توسعه پایدار اقتصادی است (Petrin, 1994)، که این فعالیت ها تأثیرات مهمی در رشد اقتصاد هر کشور و ایجاد اشتغال خواهند داشت (Gartner et al., 2006; Marshall and Samal, 2010). در دهه های اخیر به بحث کارآفرینی در زمینه تقویت و رشد اقتصادی توجه زیادی شده است، همچنین محققان در سراسر جهان تحقیقات زیادی را در این زمینه انجام داده اند (Greene et al., 2003). اما اخیراً مطالعات و پژوهش ها بیشتر بر روی کارآفرینی زنان و عوامل مؤثر بر فرصت های زنان کارآفرین متمرکز شده است (Bruin et al, 2007). اطلاعات قابل دسترس در مورد ویژگی های اشتغال زنان پیش از همه هشدار می دهد که تغییرات اساسی در دیدگاه های موجود نسبت به کارآفرینی و اشتغال و تعریف آنها لازم است، تا حداقل زنان نیز در زمره جمعیت فعال اقتصادی شمارش شوند. این تغییرات جز با ملاحظه برنامه های توسعه و سیاست گذاری ها در سطح کلان میسر نخواهد شد. بنابراین برنامه ریزی، بیشترین نقش را در این بُعد خواهد داشت. وقتی بحث از اشتغال و کارآفرینی زنان به میان می آید، تعداد زنان کارمند به ذهن متبادر می شود، در حالی که بالاترین میزان اشتغال به زنان روستایی و خوداشتغال و کارآفرین شهری اختصاص دارد (Hisrich, 2006: 134). بنابراین یکی از مهم ترین معیارها جهت سنجش درجه توسعه یافتگی یک کشور، میزان اهمیت و اعتباری است که زنان در آن کشور دارا می باشند. با توجه به اینکه نیمی از کل جمعیت جهان را زنان تشکیل می دهند و دو سوم ساعات کار انجام شده توسط زنان صورت می پذیرد، تنها یک دهم درآمد جهان و فقط یک صدم مالکیت اموال و دارایی های جهان به زنان اختصاص یافته است. عدم مشارکت زنان در فعالیت های اقتصادی می تواند مشکلی بر سر راه توسعه ی کشور تلقی گردد. ضرورت کارآفرینی زنان را باید با افزایش و گسترش فرصت های شغلی بر مبنای خلاقیت که بار فرهنگی-ارزشی آن قابل کنترل است، پاسخ مثبت داد (Djivre, 2008).

امروزه اگرچه تعداد کارآفرینان زن در حال افزایش است، اما تحقیقات نشان داده است که زنان کارآفرین در مقایسه با کارآفرینان مرد به دلیل موانع و چالش های پیش رو رشد کمتری می کنند (Carrington, 2009: 84). به طوریکه، کارآفرینان زن چه در مناطق شهری و چه در مناطق روستایی، در زمینه شروع و رشد مشاغل همواره با مشکلات و چالش های بسیاری روبه رو بوده اند (Bird, 2001: 511; Chrisman, 2002: 17; Chrisman & McMullan & Shepherd, 2006: 231). از طرف دیگر، منابع و زمینه های موجود برای کارآفرینی می تواند تا اندازه ایی موانع و چالش های پیش رو را کاهش دهد، به عبارتی موقعیت جغرافیایی مناسب و دسترسی زیاد به منابع می تواند زمینه های توسعه کارآفرینی را فراهم کند (Birch, 2001; Porter, 2003)، که این خود زمینه را برای توسعه منطقه ای فراهم می کند. بنابراین، کارآفرینان زن در مناطق شهری و روستایی نقش مهمی در توسعه اقتصادی کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه و توسعه نیافته دارند. با توجه به گفته بانک جهانی، سرمایه گذاری بیشتر در زمینه کارآفرینی زنان نسبت به مردان منجر به توسعه بیشتر یک ملت می شود. زیرا توانمندسازی زنان یک جامعه (چه شهری چه روستایی) باعث از بین رفتن نابرابری ها و فقر در جامعه می شود (Sivanesan,

28: 2014) به طوری که در کشورهای در حال توسعه زنان امید اول برای ارتقای خانواده و توسعه کشور هستند. موفقیت زنان کارآفرین در این جوامع نه تنها موجب سود اقتصادی گشته، بلکه منافع اجتماعی و فرهنگی هم ایجاد می کند. با وجود این، زنان کارآفرین با موانع بسیاری روبه رو هستند و زنان کارآفرین روستایی نیز از این قاعده مستثنی نبوده (شاطریان و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۸۲).

همانطور که در ادبیات علم کارآفرینی به آن اشاره شده، ارتباط مستقیمی بین عوامل فردی، اقتصادی-اجتماعی، فرهنگی و محیطی با موفقیت کارآفرینان وجود دارد. اما بیشتر این عوامل بر اساس مناطق شهری صورت گرفته و توصیه ها برای برنامه های حمایتی و آموزشی کارآفرینی، حاصل نتایج تحلیل مناطق شهری صورت گرفته است. در حالی که پتانسیل و شرایط مناطق روستایی متفاوت از مناطقی شهری است. مسائلی از قبیل نبود امکانات مناسب، نبود مواد اولیه، عدم وجد امکانات آموزشی و ارتباطی، نبود فناوری اطلاعات (که امروزه یکی از مهم ترین عوامل مؤثر در کارآفرینی بویژه کارآفرینی روستایی بوده)، دوره های فنی و حرفه ای بویژه برای زنان، عدم حمایت زنان از جانب خانواده، مردم و دولت، عدم مشارکت زنان در برنامه های توسعه و برنامه های اجرایی روستاها، مشکلات تبعیض جنسیتی و اجتماعی زنان و ... از قبیل مشکلاتی اند که زمینه را برای کارآفرینان روستایی بویژه زنان محدود کرده است. شهرستان مریوان نیز از این قاعده مستثنی نیست و چه بسا به دلیل مرزی بودن این منطقه تفاوت بین شهر و روستا بیشتر هم می باشد. به طوری که زنان کارآفرین بسیاری بویژه در مناطق روستایی اقدام به راه اندازی فعالیتی های جدید اقتصادی و کسب و کارهای نوین کردند اما بسیاری از آنها به موفقیت چندانی دست نیافتند. از اینرو، اهمیت بررسی در این زمینه و مقایسه وضعیت زنان کارآفرینان در نقطه شهری مریوان و نقاط روستایی آن در جهت بهتر کردن عملکرد فعالیت های آتی و راهکارهای جدید جهت پیشبرد اهداف کارآفرینان، اهمیت بسزایی دارد. به همین خاطر در پژوهش حاضر به مقایسه زمینه های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در شهرستان مریوان پرداخته شده است.

۲) مبانی نظری

کارآفرینی تمایل به اعمال ریسک های حساب شده در زمینه های شغلی و مالی و انجام هر کاری که برای ایجاد مزیت و امتیاز ممکن است، می باشد (Ashomre, 2004). هیسریچ و همکاران فرایند کارآفرینی را خلق چیزی نو می دانند که توأم با صرف وقت و تلاش بسیار و پذیرش خطرات مالی، روحی و اجتماعی برای به دست آوردن منابع مالی، رضایت شخصی و استقلال است؛ نتیجه این فرایند از فعالیت های منظمی حاصل می شود که خلاقیت و نوآوری را با نیازمندی ها و فرصت های بازار پیوند می دهد (Hisrich, et al, 2005). شومپتر از نخستین اقتصاددانانی است که پدیده کارآفرینی را مورد بررسی قرار داده است. وی در تعریف کارآفرینی با تأکید بر نوآوری، مشخصه هایی چون معرفی محصولات جدید، معرفی روش های جدید تولید، ورود به بازارهای جدید، استفاده از منابع جدید و سازمانده اشکال سازمانی در نظر گرفته است (Ashomre, 2004 & Hisrich, et al, 2005; Afrin, 2010:14). متها کارآفرینی را فرایند خلق چیزهای جدید و با ارزش از طریق اختصاص زمان و تلاش مورد نیاز، در نظر گرفتن ریسک

های مالی و روانی و اجتماعی همراه با رسیدن به پاداش‌های پولی و رضایت فردی و استقلال تعریف می‌کند. به طور کلی، کارآفرینی فرآیند ایجاد، ارزیابی و بهره‌برداری از فرصت به منظور تولید کالاها و خدمات‌های آتی، همراه با صرف وقت، تلاش بسیار و پذیرش‌های مالی، روحی، اجتماعی برای به دست آوردن منابع مالی، رضایت شخصی و استقلال است (جمینی و همکاران، ۱۳۹۵: ۴۸). تغییر و نوآوری در تمام دوران‌های تاریخی وجود داشته است، اما در سال‌های اخیر، با توجه به شتاب در روند تغییرات در تمامی زمینه‌ها، نیاز به این امر حتی در جوامع روستایی نیز اجتناب‌ناپذیر است. اگرچه کارآفرینی تنها دلیل توسعه نیست، اما برای توسعه ضروری است (قدیری معصوم و همکاران، ۱۳۹۳: ۵). کارآفرینی روستایی راهکاری جدید در نظریه‌های توسعه برای توانمندسازی و ظرفیت‌سازی در مناطق روستایی در راستای دستیابی به توسعه پایدار است (خانی و موسوی، ۱۳۹۴: ۲). به طوری که کارآفرینی اثرات مثبت بر جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و محیطی مناطق دارد، که منجر به تقویت فرهنگی و هویت محلی، تنوع بخشی به فعالیت‌های کشاورزی، صنعتی و خدماتی روستایی و حفظ جمعیت با کمترین آسیب‌رسانی به محیط روستایی می‌شود (فراهانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۴).

در زمینه کارآفرینی روستایی تعاریف زیادی ارائه که در ادامه به برخی از آنان اشاره خواهد شد. کارآفرینی روستایی عبارت است از تلاش برای خلق ارزش از طریق شناسایی فرصت کسب و کار، مدیریت خطرپذیری متناسب با آن فرصت، و بسیج کردن منابع انسانی، مادی و مالی لازم برای ایجاد کسب و کار در نواحی روستایی (Saxena, 2012:15). یک موضوع اساسی در مطالعات کارآفرینی روستایی، بررسی عناصر تشکیل‌دهنده و موانع و چالش‌های پیش روی فرآیند کارآفرینی بویژه کارآفرینی زنان می‌باشد (Dabson, 2007: 38). می‌شود چالش‌های کارآفرینی زنان روستایی را نبود زمینه‌های آموزشی، هماهنگ کردن وقت خود بین کار و خانواده، مشکلات مالی و سرمایه‌ای، موانع اجتماعی، توانایی مدیریتی محدود، هزینه‌های بالای تولید، نداشتن انگیزه، پذیرش ریسک‌های شخصی و مالی و مشکلات دسترسی به مواد خام مطرح کرده است (Mishra, 2014:7). لویتاس (۲۰۰۰) در پژوهش خود به این مسأله توجه می‌کند که کارآفرینی روستایی اساساً با کارآفرینی شهری تفاوتی ندارد؛ جز اینکه باید آن را در فضای روستا تصور کرد. پاتل و چاودا اصول پایه کارآفرینی در مناطق روستایی را استفاده بهینه از منابع محلی، سرمایه‌گذاری در زمینه فعالیت‌های کارآفرینی جهت رفاه روستاییان، افزایش اشتغال برای روستاییان و ارائه مشاغل جایگزین جهت کاهش تبعیض طبقاتی، تأمین نیروی اساسی مثل پول، مواد، ماشین‌آلات، مدیریت و بازار برای جمعیت روستایی مطرح می‌کند (Patel & Chavda, 2013: 124). از طرف دیگر، جونز بیان می‌کند که کارآفرینی شهری همانند کارآفرینی، تعریف واحدی ندارد و در برخی موارد، کارآفرینی شهری تبدیل به تعبیری از کارآفرینی شده و مواردی دیگر نیز آن را به کسب و کارهای کوچک ارجاع می‌دهند که در مناطق دارای رکود اقتصادی، عملیاتی شده یا به ارائه خدمات می‌پردازند. تامپسون معتقد است که کارآفرینی شهری، از تعریف واحد و خاصی برخوردار نیست؛ اما گاهی اوقات کارآفرینی، به معنی کسب و کارهای کوچک یا ارائه‌دهنده خدمات در نواحی دچار رکود اقتصادی، به کار برده می‌شود و هنوز تا تولید یک نظریه مناسب راه‌یادی مانده

است (Bosma & Sternberg, 2014:1017). غفاری گیلانده (۱۳۹۳) نیز معتقد است که کارآفرینی شهری به آن دسته از فعالیت های کارآفرینانه اطلاق می شود که در راستای تأمین نیازهای نوآورانه شهرداری ها، بهبود سطح زندگی، تأمین خدمات مورد نیاز، درآمدزایی و ایجاد اشتغال برای شهروندان انجام می گیرد. تقویت کسب و کارهای خانگی، تقویت خوداشتغالی و ایجاد مراکز رشد شهری به عنوان ساختاری برای حمایت از کسب و کارهای نوپا در عرصه زندگی شهری می تواند از نمادهای عینیت بخشی به کارآفرینی شهری باشد.

به طور کلی، منابع اقتصادی و عوامل اجتماعی در نواحی شهری متفاوت با نواحی روستایی است. همچنین برخی از محققان معتقدند مناطقی که جمعیت بیشتری دارند فرصت های بیشتری برای کارآفرینی در آن مناطق وجود دارد، در مقابل بازاریابی و رقابت هم شدیدتر می شود (Baum and Oliver, 2003: 542; Pietro, 2007:285). کارآفرینی در نقاط شهری و روستایی از نظر بعد اجتماعی با توجه به سرمایه اجتماعی، عقاید و آداب و رسوم، قدرت سیاسی و همچنین نوع و تراکم جمعیت متفاوت می باشند. همچنین کارآفرینی از نظر بعد اقتصادی در نقاط شهر و روستایی با توجه به منابع اقتصادی، حمایت های مالی دولت و ... متفاوت می باشد (Cutter et al., 2008:566). می توان گفت افراد تحت تأثیر محیط های جغرافیایی خود قرار می گیرند. محل تقاضا، هزینه های اجاره، سرمایه، مقیاس بازار و همچنین قانون و مقررات مالیاتی همه در تصمیم فردی برای شروع یک کسب و کار جدید تأثیرگذارند و این تأثیرات در هر محیط جغرافیایی متفاوت است. کارآفرینان روستایی در مقایسه با کارآفرینان شهری محدودیت ها و مشکلات بیشتری دارند (Gladwin et al., 2007: 1308). ساویتا، سی دارامهی و ناتاراجو (۲۰۰۹)، در مقایسه بین زنان کارآفرین شهری و روستایی معتقدند که زنان شهری از نظر آموزش، وضعیت اقتصادی و سرمایه گذاری نسبت به زنان روستایی وضعیت بهتری دارند. به طور کلی آنان کارآفرینی در مناطق شهری و روستایی را از سه جنبه ویژگی های شخصی (مثل نسبت سنی، حمایت خانواده، آموزش و وضعیت تأهل)، ویژگی های اجتماعی _ اقتصادی (مثل مشارکت اجتماعی و سرمایه اجتماعی، مشارکت سیاسی و مشارکت رسانه های جمعی) و متغیرهای وابسته به سازمانی (مثل مالکیت و میزان سرمایه گذاری) مورد بررسی قرار داده اند (Joo, 2011, 10-12 & Afza, 2010:110). به طور کلی می توان گفت که کارآفرینی در مناطق شهری، تداعی کننده الگوهای سازمانی و ساختاری و در مناطق روستایی تداعی کننده الگوهای غیر رسمی و غیر ساختاری است.

جدول ۱. مطالعات داخلی و خارجی مطالعات انجام شده در حوزه تحقیق

نویسنده	عنوان کار علمی	نتایج
آنجلا دیویس (۲۰۱۱)	کارآفرینان روستایی و شهری: مقایسه نیازها و اولویت‌ها	این مطالعه تفاوت بین کارآفرینان شهری و روستایی را مورد بررسی قرار داده است. با توجه به منطقه مورد مطالعه در این پژوهش کارآفرینی در مناطق شهری و روستای از نظر مسائل حقوقی، قوانین و مقررات حاکم بر کسب و کار، نحوه پیدا کردن این کسب و کار، پشتیبانی از نیازهای آموزشی زنان و خدمات رسانی تفاوت قابل توجهی داشته‌اند.
هیونجونگ جو [□] (۲۰۱۱)	راه اندازی [□] کارآفرینی روستایی و شهری	با توجه به این پژوهش تفاوت کارآفرینی بین شهر و روستا دو جنبه دارد. یکی عوامل فردی و دیگری گرایش‌های فرهنگی متفاوت. همچنین معتقد است که کارآفرینی در این مناطق از نظر جنسیت، قومیت، درآمد و سرمایه، آموزش و حمایت از افراد کارآفرین نیز متفاوت‌اند.
آر. سیوانی سان [□] (۲۰۱۴)	چالش‌های کارآفرینی زنان روستایی و شهری	با توجه به این مطالعه، بیشتر زنان روستایی در زمینه کارآفرینی با چالش‌هایی مثل چالش‌های اجتماعی، وضعیت خدمات و برنامه‌های آموزشی، و در زمینه کار آفرینان شهری بیشتر چالش‌های مالی و چالش‌های فردی روبه‌رو می‌باشند.
گاریمما میشر ^{**} (۲۰۱۴)	کارآفرینی زنان روستایی: نگرانی‌ها و اهمیت‌ها	این مطالعه بر تقویت برنامه‌های آموزشی و ظرفیت‌سازی، و همچنین بر ارتقای مهارت‌های کارآفرینی زنان روستایی تمرکز دارد. برای بهبود وضعیت کارآفرینی در منطقه مورد مطالعه توجه به مهارت‌های حرفه‌ای، اقتصادی، آموزشی، انگیزشی و فردی از اهمیت زیادی برخوردار است.
هینا شاه ^{□□} (۲۰۱۳)	ایجاد یک محیط کارآمد برای کارآفرینی زنان	این مطالعه برای ایجاد یک محیط مناسب برای کارآفرینی زنان در هند، فرهنگ‌سازی کارآفرینی، اجرای برنامه‌های آموزشی هم‌راستا با کارآفرینی زنان، سرمایه‌گذاری‌های خصوصی و دولتی در منطقه و تغییر کسب و کارهای سنتی به مدرن را پیشنهاد می‌کند.
افرین ^{□□} (۲۰۱۰)	اعتبارات خرد و توسعه کارآفرینی زنان روستایی در بنگلادش	نشان می‌دهد که اعتبارات خرد تأثیرات مثبت اجتماعی و اقتصادی در مناطق روستایی بر جای گذاشته است. در بین عوامل‌ها، مهارت مدیریت مالی، مهم‌ترین عامل توسعه کارآفرینی زنان روستایی بوده است. همچنین اعتبارات خرد باعث ایجاد فرصت‌ها، خودکفایی زنان و افزایش بهره‌وری، توانمندسازی اجتماعی و اعتماد بنفس آنان شده است.
مسلم بشیراحسن (۱۳۹۶)	نقش زنان کارآفرین در توسعه اقتصادی روستایی مطالعه موردی: خرم‌رود	نتایج این پژوهش بیانگر این مطلب است که مشارکت زنان کارآفرین دهستان خرم‌رود شهرستان تویسرکان زمینه‌های توسعه اقتصادی منطقه، اشتغال، افزایش درآمد، سرمایه‌گذاری و توسعه تسهیلات را فراهم کرده، با این حال، تقویت اقتصاد محلی و نشاط و تنوع بخشی اقتصادی طولانی مدت را در سطح منطقه به دنبال نداشته است.
زینب زراعت پیشه (۱۳۹۴)	نقش مهارت‌های کارآفرینی در توسعه اشتغال زنان روستایی مطالعه موردی: روستاهای شهرستان کازرون	این پژوهش به بررسی نقش مهارت‌های کارآفرینی در اشتغال زنان روستایی شهرستان کازرون پرداخته و به این نتیجه رسیده است که بین آموزش مهارت‌های کارآفرینی با انگیزش، خودکارآمدی و عزت نفس رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. همچنین، رابطه بین متغیرهای عوامل مدیریتی و عوامل فنی با متغیر توسعه مهارت‌های کارآفرینی مثبت و معنی‌دار است.

* Angela Davis

† Hyunjeong Joo

‡ Start _ Up

§ R.Sivanesan

* Garima Mishra *

† Hina Shah †

‡ Afrin ‡

۳) روش تحقیق

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از حیث روش گردآوری اطلاعات توصیفی-تحلیلی می باشد. جهت گردآوری اطلاعات در بخش نظری از روش اسنادی و در بخش میدانی از روش پیمایش مبتنی بر مصاحبه و پرسشنامه بهره گرفته شده است. جامعه آماری این پژوهش را زنان بین ۱۵ تا ۶۵ سال در شهر مریوان و روستاهای آن تشکیل می دهند. در شهر مریوان با توجه به جامعه آماری ۶۵۰۸۱ (زنان بین ۱۵ تا ۶۵ سال) ۱۸۹* نمونه با توجه به فرمول کوکران انتخاب شده اند. همچنین از کل ۹۳ روستای شهرستان مریوان ۹ روستا با توجه به فاصله از شهر مریوان انتخاب شدند، به این صورت که ۳ روستا در فاصله ۰-۵ کیلومتری شهر (نزدیک)، ۳ روستا در فاصله ۵-۱۰ کیلومتری شهر (متوسط) و ۳ روستا در فاصله ۱۰-۱۵ کیلومتری شهر (دور) انتخاب شدند. توزیع پرسشنامه در روستاهای مذکور با توجه به جامعه آماری (۸۲۷) ۱۱۳[□] پرسشنامه می باشد. برای تحلیل های آماری پژوهش از آزمون های تی تک نمونه و ANOVA و در نرم افزار SPSS 22 و برای تحلیل های فضایی پژوهش از نرم افزار ARCGIS استفاده شده است.

جدول ۲. روستاهای نمونه و توزیع کل پرسشنامه ها در بین آن ها

فاصله از شهر	نام روستا	تعداد خانوار	کل جمعیت	تعداد پرسشنامه
۵-۰ کیلومتری	تازه آباد	۳۶۷	۱۴۳۱	۳۴
	بيله	۱۲۶	۵۱۱	۱۹
	چاوک	۲۴	۱۰۲	۶
۱۰-۵ کیلومتری	کال علیا	۵۳	۲۳۶	۹
	احمد آباد	۱۰	۵۹	۴
	کانی سفید	۶۰	۲۵۸	۱۰
۱۵-۱۰ کیلومتری	نشکاش	۴۷	۱۹۹	۸
	نچی	۵۴	۲۱۸	۹
	مرگ	۸۹	۳۶۵	۱۴
جمع	۹	۸۲۷	۳۳۷۹	۱۱۳

مأخذ: مرکز آمار ایران

جدول ۳. شهر مورد مطالعه و توزیع کل پرسشنامه ها در آن

نام شهر	تعداد کل جمعیت	تعداد جمعیت زنان ۱۵ تا ۶۵ سال	حجم نمونه
مریوان	۱۵۱,۱۸۸	۶۵۰۸۱	۱۸۹

مأخذ: مرکز آمار ایران

* حجم نمونه در مرحله اول ۳۸۱ نفر بوده ولی جهت دستیابی به حجم نمونه کوچکتر با همان دقت اولیه در فرمول اصلی کوکران، در فرمول اصلاح شده کوکران به ۱۸۹ نفر کاهش پیدا کرد. فرمول اصلاح شده کوکران: $n = n / [2 + (n/N)]$

□ حجم نمونه در مرحله اول ۲۶۲ نفر بوده ولی جهت دستیابی به حجم نمونه کوچکتر با همان دقت اولیه در فرمول اصلی کوکران، در فرمول اصلاح شده کوکران به ۱۱۳ نفر کاهش پیدا کرد.

جدول ۴. برخی شاخص مورد استفاده در زمینه کارآفرینی زنان

ابعاد	شاخص
اقتصادی	میزان دسترسی به بازار مناسب برای عرضه تولیدات محلی و بومی، زمینه لازم برای کشف، ارزیابی و بهره برداری از فرصت‌ها جهت توسعه کارآفرینی زنان، ریسک‌پذیری و مخاطره‌پذیری اقتصادی افراد، سرمایه‌گذاری‌های خصوصی جهت ایجاد کسب و کار، امکان فضای لازم برای ایجاد کسب و کارهای جدید، گسترش فعالیت‌های زنان و دختران کارآفرین، رضایت از شغل در بخش ایجاد شده توسط زنان کارآفرین، وجود بانک‌ها و موسسات ارائه‌دهنده وام‌ها و اعتبارهای مالی، میزان مشاغل با درآمد بالا در منطقه، وجود زمینه‌های بازاریابی برای تولیدات.
اجتماعی	مشارکت در تشکل‌ها، اتحادیه‌ها و اصناف در حوزه کسب و کار، تمایل به مشارکت در کارهای تعاونی و گروهی، مشارکت زنان کارآفرین در فعالیت‌های اجتماعی، وجود زمینه‌های آموزشی در ارتباط با کارآفرینی، حمایت رسانه‌های جمعی و مطبوعات محلی از کارآفرینی زنان، امنیت اجتماعی برای حضور زنان در بازار، همکاری مدیران روستایی با زنان، وجود صنف یا سازمان پشتیبان زنان کارآفرین.
زیرساختی	وجود زیرساخت‌های فیزیکی مناسب روستا یا شهر (جاده‌ها و راه‌های ارتباطی)، وجود زیرساخت‌های تکنولوژی مناسب در منطقه، وجود نیرو انسانی ماهر، زمینه‌های افزایش فعالیت‌های خدماتی، میزان دسترسی به آموزش، میزان دسترسی به ابزار و لوازم مورد نیاز، دسترسی به نهادهای مالی، پوشش خدمات بیمه‌ای، دسترسی به آب، برق، گاز، تلفن و انرژی، وجود سازمان یا شرکت مشخص برای نظارت و تأیید محصولات.
فردی	آشنایی به قوانین و مقررات کسب و کارهای جدید، تشویق دیگران به استقبال از طرح‌ها و ایده‌های نو، آمادگی مواجه شدن با چالش‌ها و سختی‌ها، انجام ریسک‌های مالی و شخصی، آمادگی پول گرفتن از دیگران، ممکن دانستن کاری که دیگران مشکل می‌دانند، میزان مطالعه روزانه، میزان استفاده از اینترنت و رایانه، فرار نکردن از موقعیت‌های سخت و مشکل، استقبال از تغییر زندگی و قرار گرفتن در موقعیت‌های مبهم و نامعلوم، میزان مسئولیت‌پذیری، اعتقاد به اشتغال‌زا و درآمد‌زا بودن فعالیت‌های غیر کشاورزی، میزان آگاهی از خرید و فروش محصولات منطقه خود، توانایی و استعداد در تشخیص فرصت‌ها، تجربه راه‌اندازی یک کار، آشنایی با بازاریابی و امور مربوط به کارآفرینی، کنجکاو، نوآور و داشتن روحیه تهاجمی، اعتقاد به تغییر سرنوشت، پذیرش شکست و ناکامی، آشنایی به تجارت و قوانین مالیاتی رایج، توانایی مالی جهت ایجاد کسب و کار، اقدام به فعالیت‌های اقتصادی در زمان کودکی، اقدام به کارهای جدید و ابتکاری، خوداتکایی، مقبولیت نزد دیگران، حس کمک به دیگران.
سیاسی	حمایت سازمان‌های دولتی، فعالیت‌دهی‌ها یا شهرداری جهت ایجاد و گسترش کارآفرینی زنان، همکاری بخش دولتی در زمینه سرمایه‌گذاری کسب و کارهای جدید، وجود سازمان‌های محلی (نظیر صندوق‌های قرض‌الحسنه) در سطح روستا، ارائه خدمات حمایتی از سوی دولت، میزان تناسب ضوابط کارآفرینی با مقتضیات محلی، حمایت از اتحادیه‌های صنایع دستی زنان و توانمند کردن آن.

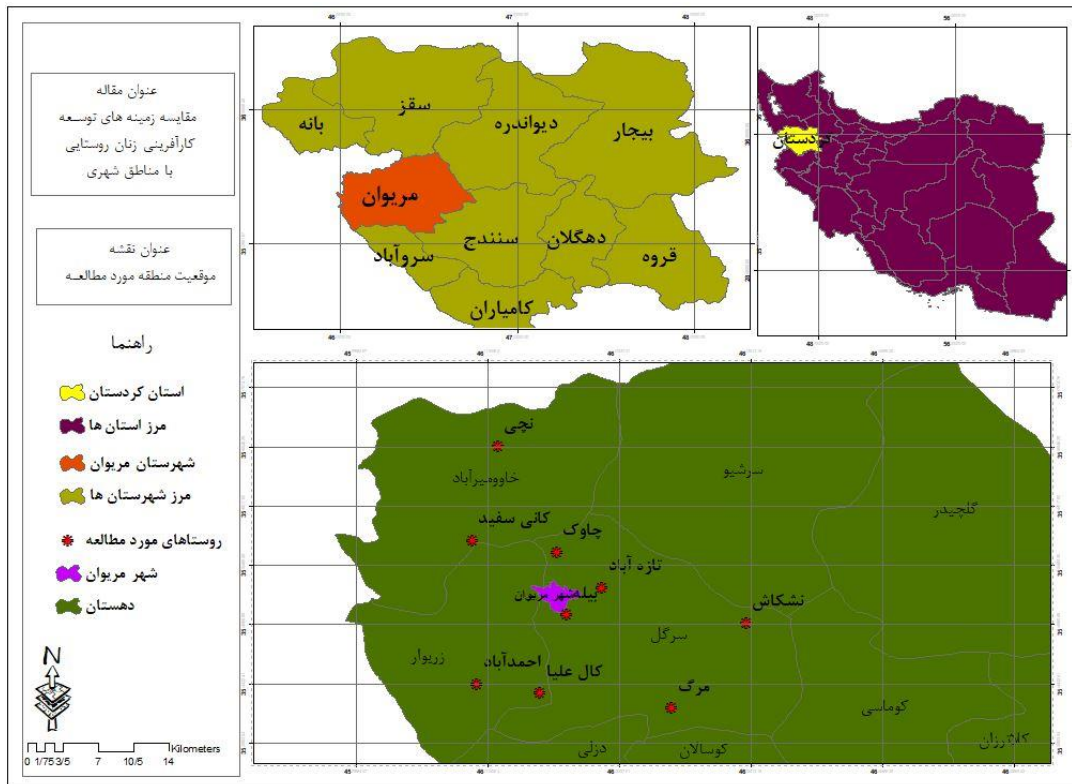
مأخذ: (بشیراحسن و همکاران، ۱۳۹۶؛ تقدیسی و همکاران، ۱۳۹۴؛ ایزدی و همکاران، رضایی و همکاران، ۱۳۹۶؛ ۱۳۹۵؛ فراهانی و حاجی حسینی، ۱۳۹۲؛ حسین نیا و همکاران، ۱۳۹۳؛ رضوانی و نجارزاده، ۱۳۸۷؛ مطیعی لنگرودی و همکاران، ۱۳۹۱؛ حسینی نیا و فلاحی، ۱۳۹۶؛ جمیعی و همکاران، ۱۳۹۵؛ صفری علی اکبری و صادقی، ۱۳۹۶؛ طغریایی و همکاران، ۱۳۹۵؛ دابسون*، ۲۰۰۳؛ ساکسنا[†]، ۲۰۱۲؛ انگلا داویس، ۲۰۱۱؛ هیونجونگ جو، ۲۰۱۱؛ آر. سیوانی، ۲۰۱۴؛ افرین، ۲۰۱۰).

شهرستان مریوان در استان کردستان و در ۱۳۵ کیلومتری باختر سنندج قرار دارد. این شهرستان از شمال به سقز و عراق، از جنوب به پاوه، از شرق به سنندج و از مغرب به عراق منتهی شده است (نجفی، ۱۳۶۹: ۵۸۵). طبق آخرین تقسیمات کشوری شهرستان مریوان دارای ۳ بخش، ۳ شهر، ۶ دهستان و ۱۵۱ آبادی دارای سکنه است. طبق آخرین سرشماری صورت گرفته در سال ۱۳۹۵، جمعیت شهرستان

* Dabson

† Saxena

مریوان ۱۹۵۲۶۳ نفر بوده که از این تعداد ۱۵۱۱۸۸ نفر ساکن در نقاط شهری و ۴۴۰۷۴ نفر در نقاط روستایی ساکن بوده اند. که از جمعیت ساکن در نقاط روستایی شهرستان ۲۱۲۴۲ نفر را زنان و ۲۲۸۳۲ نفر را مردان تشکیل داده اند (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

شکل ۱. نقشه موقعیت محدوده مورد مطالعه

۴ یافته های تحقیق

یافته های توصیفی

بررسی ویژگی های فردی پاسخ دهندگان نشان می دهد، با توجه به عنوان مقاله تمامی پاسخ دهندگان زن بوده اند. وضعیت سنی پاسخ دهندگان در نواحی روستای ۲۲ درصد پاسخگویان در سن ۱۵-۲۵ سال، ۴۲ درصد پاسخگویان در سن ۲۵-۳۵ سال، ۲۸ درصد پاسخگویان در سن ۳۵-۴۵ سال، ۶ درصد پاسخگویان در سن ۴۵-۵۵ سال و ۰٫۰ درصد در سن ۵۵-۶۵ سال می باشد. در نواحی شهری نیز ۲۱ درصد پاسخگویان در سن ۱۵-۲۵ سال، ۳۲ درصد پاسخگویان در سن ۲۵-۳۵ سال، ۳۳ درصد پاسخگویان در سن ۳۵-۴۵ سال، ۱۰ درصد پاسخگویان در سن ۴۵-۵۵ سال و ۱ درصد در سن ۵۵-۶۵ سال می باشد. در زمینه وضعیت تأهل در نواحی روستایی ۵۱ درصد مجرد و ۴۹ درصد متأهل و در شهر نیز ۶۶ درصد مجرد و ۳۴ درصد متأهل می باشند. از نظر تحصیلات در نواحی روستایی ۳۱ درصد زیر دیپلم، ۴۶ درصد دیپلم، ۲۳ درصد فوق دیپلم و ۰ درصد لیسانس، در نواحی شهری نیز ۱۳ درصد زیر دیپلم، ۲۶ درصد دیپلم، ۳۷ درصد فوق دیپلم و ۲۲ درصد لیسانس بوده اند. در زمینه وضعیت شغلی در

نواحی روستایی ۲۹ درصد خانه دار، ۴۳ درصد کشاورز، ۷ درصد کارمند دولت، ۲ درصد شغل آزاد و ۱۶ درصد سایر، در شهر مریوان نیز ۲۱ درصد خانه دار، ۲۹ درصد کارمند دولت، ۳۵ درصد شغل آزاد و ۱۳ درصد سایر بوده است. در زمینه رضایت شغلی نیز در نواحی روستایی ۳۰ درصد خیلی کم، ۴۱ درصد کم، ۱۹ درصد تا اندازه ای، ۵ درصد زیاد و ۳ درصد خیلی زیاد، در شهر مریوان نیز ۲۴ درصد خیلی کم، ۳۰ درصد کم، ۲۳ درصد تا اندازه ای، ۲۱ درصد زیاد و ۰ درصد خیلی زیاد بوده است.

جدول ۵. مشخصات فردی پاسخ دهندگان

ویژگی های فردی پاسخگویان										
وضعیت تأهل در شهر			وضعیت تأهل در نواحی روستایی			وضعیت سنی در شهر مریوان		وضعیت سنی در نواحی روستایی		
فراوانی	درصد		فراوانی	درصد		فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	
۱۲۴	۰/۶۶	مجرد	۵۹	۰/۵۱	مجرد	۴۳	۰/۲۱	۲۵	۰/۲۲	۲۵-۱۵
۶۵	۰/۳۴	متأهل	۵۴	۰/۴۹	متأهل	۶۲	۰/۳۲	۴۸	۰/۴۲	۳۵-۲۵
سطح تحصیلات شهری			سطح تحصیلات روستایی			۶۴	۰/۳۳	۳۲	۰/۲۸	۴۵-۳۵
فراوانی	درصد		فراوانی	درصد		۲۰	۰/۱۰	۷	۰/۶	۵۵-۴۵
۲۵	۰/۱۳	زیر دیپلم	۳۴	۰/۳۱	زیر دیپلم	۲	۱/۱	۱	۰/۰	۶۵-۵۵
۵۰	۰/۲۶	دیپلم	۵۲	۰/۴۶	دیپلم					
۷۱	۰/۳۷	فوق دیپلم	۲۶	۰/۲۳	فوق دیپلم	وضعیت شغلی شهرنشینان		وضعیت شغلی روستاییان		
۴۳	۰/۲۲	لیسانس	۱	۰/۰	لیسانس	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	
رضایت شغلی شهرنشینان			رضایت شغلی روستاییان			۴۰	۰/۲۱	۳۳	۰/۲۹	خانه دار
فراوانی	درصد		فراوانی	درصد		-	-	۴۹	۰/۴۳	کشاورز
۴۶	۰/۲۴	خیلی کم	۳۵	۰/۳۰	خیلی کم	۵۶	۰/۲۹	۹	۰/۷	کارمند دولت
۵۷	۰/۳۰	کم	۴۷	۰/۴۱	کم	۶۸	۰/۳۵	۳	۰/۲	شغل آزاد
۴۵	۰/۲۳	تا اندازه ای	۲۱	۰/۱۹	تا اندازه ای	۲۵	۰/۱۳	۱۹	۰/۱۶	سایر
۴۰	۰/۲۱	زیاد	۶	۰/۵	زیاد					
۱	۰/۰	خیلی زیاد	۴	۰/۳	خیلی زیاد					

یافته‌های استنباطی

نتایج آزمون تی تک نمونه ای و مقایسه میانگین بین شهر و روستا در ۵ ابعاد اقتصادی، اجتماعی، زیرساختی، فردی و سیاسی را نشان می دهد. با توجه به دامنه طیفی زمینه های توسعه کارآفرین زنان روستایی با مناطق شهری (بین ۱ تا ۵ براساس طیف لیکرت) و با در نظر گرفتن میانگین نظری (۳)، تفاوت در سطح آلفای ۰,۰۵ (=sig ۰,۰۰۰) معنادار است. در بعد اقتصادی زمینه های توسعه کارآفرینی زنان میانگین هر دو سکونتگاه (روستا و شهر) کمتر از حد مطلوب و حد متوسط بوده است. در بعد اجتماعی شهر با میانگین ۳,۱۲ بیشتر از حد مطلوب بوده و نواحی روستایی با میانگین ۲,۳۵ کمتر از حد مطلوب می باشد. در بعد زیر ساختی نیز شهر با میانگین ۳,۴۱ بیشتر از حد مطلوب بوده و نواحی روستایی با میانگین ۲,۴۷ کمتر از حد مطلوب بوده است. در زمینه بعد فردی هر دو سکونتگاه شهری و

روستایی در وضعیت مطلوب بوده میانگین این دو به ترتیب ۳,۹۶ و ۳,۰۴ می باشد. همچنین در زمینه بعد سیاسی میانگین هر دو سکونتگاه (روستا و شهر) کمتر از حد مطلوب و حد متوسط بوده است. از دلایل عمده این مسائل را می توان نهادینه نشدن اشتغال و فعالیت های اجتماعی زنان در جوامع بویژه روستاها دانست که از دیدگاه های جنسیتی و سنت های نادرست موجود در جامعه و خانواده ها سرچشمه گرفته است. این مسئله خود موجب عدم اعتماد به نفس و نداشتن روحیه ریسک پذیری، عدم توانایی برقراری ارتباط با محیط و دیگران در زنان و دختران شده، از طرف دیگر عدم حمایت مالی از جانب خانواده، عدم امنیت زنان، عدم پذیرش زنان از سوی فرهنگ بویژه در مناطق روستایی، وجود نگرش منفی نسبت به فعالیت های زنان و ... زمینه را برای زنان و دختران این منطقه دشوار کرده است.

جدول ۶. نتایج آزمون t مقایسه زمینه های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری

سطح اطمینان ۹۵	سطح معناداری		شاخص t	انحراف معیار	میانگین	سکونتگاه	ابعاد
	حد بالا	حد پایین					
۲۷۱۱-	۲۵۰۱-	۰۰۰.	-۲,۴۲۸	۲۳۱۲۴.	۱/۳۰۹۸	روستا	اقتصادی
۲۱۱۱-	۲۴۰۱-	۰۰۰.	-۲,۸۲۱	۳۸۷۶۱.	۲/۳۰۴۳	شهر	
-۲۲۵۴.	-۲۵۹۸.	۰۰۰.	-۲,۳۷۱	۳۹۱۶۷.	۲/۳۵۵۱	روستا	اجتماعی
۲۲۲۵.	۲۶۳۲.	۰۰۰.	۲,۷۱۱	۳۷۹۱۱.	۳/۱۲۸۶	شهر	
۲۷۵۷-	۳۳۷۶-	۰۰۰.	۱,۶۵۵	۵۷۳۲۱.	۲/۴۷۸۱	روستا	زیرساختی
۱۰۴۹.	۰۷۰۳.	۰۰۰.	۴,۷۲۴	۳۷۹۱۱.	۳/۴۱۴۹	شهر	
۲۲۲۵.	۲۶۳۲.	۰۰۰.	۳,۶۴۵	۳۳۸۷۶.	۳/۰۴۶۳	روستا	فردی
۲۲۳۷.	۱۶۰۲.	۰۰۰.	۵,۱۳۴	۴۰۵۲۱.	۳/۹۶۸۰	شهر	
۲۳۴۶-	۱۵۰۱-	۰۰۰.	۲,۹۹۱	۲۶۸۷۶.	۱/۰۸۶۳	روستا	سیاسی
۲۴۱۲-	۱۹۳۲-	۰۰۰.	۳,۶۷۲	۲۷۱۲۱	۲/۳۲۹۸	شهر	

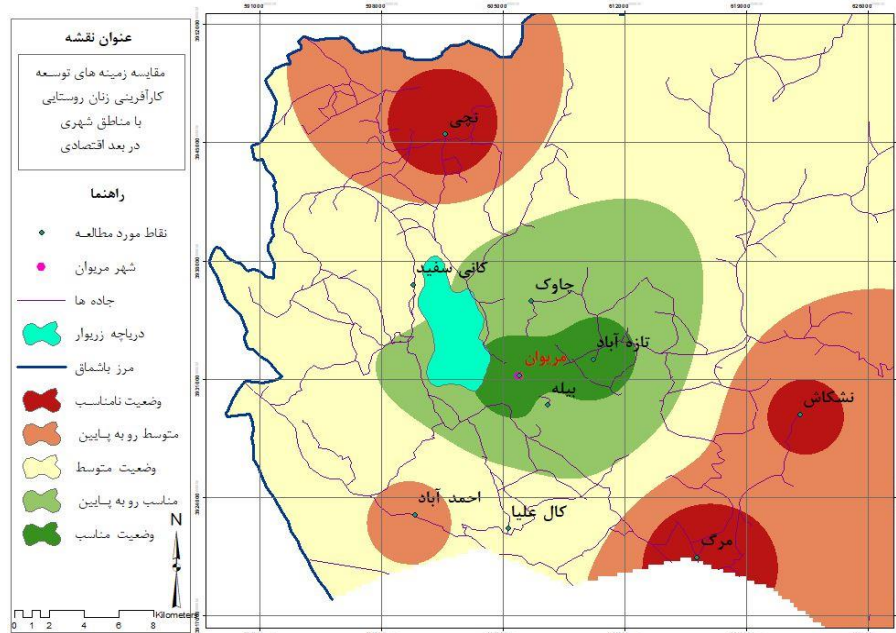
جدول شماره ۷، نتایج آزمون تحلیل واریانس یک طرفه زمینه های توسعه کارآفرینی زنان روستایی (نواحی روستایی با توجه به فاصله از شهر به ۳ گروه نزدیک، متوسط و دور تقسیم شده اند) با مناطق شهری را نشان می دهد. با توجه به مقدار sig در متغیرهای اقتصادی، اجتماعی، زیرساختی، فردی و سیاسی میانگین این ابعاد در روستاهای با فاصله های مختلف و همچنین شهر مریوان، تفاوت معناداری وجود دارد. برای مشخص کردن اینکه این اختلاف بین کدام دو گروه وجود دارد، در جدول مقایسه های چندگانه آزمون توکی برای هر سه ترکیب متفاوت از گروه ها در جدول ۸ ارائه شده است.

جدول ۷. تحلیل واریانس در آزمون ANOVA

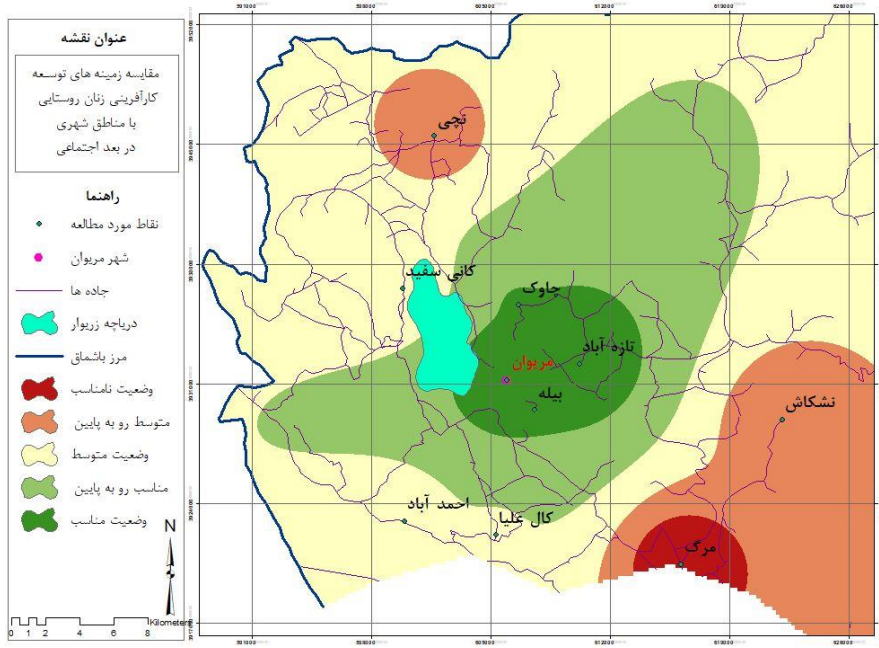
سطح معناداری	F	مجموع میانگین	درجه آزادی	مجموع مربعات	ابعاد	
۰۰۰.	۱۸,۶۶۷	۱,۶۵۴	۳	۳,۵۱۸	بین گروه‌ها	
		۰۸۳.	۲۹۸	۶۶,۸۸۱	در داخل گروه‌ها	
			۳۰۱	۷۳,۱۸۹	جمع	
۰۰۰.	۵,۲۳۴	۱,۶۵۴	۳	۲,۷۶۵	بین گروه‌ها	
		۰۸۳.	۲۹۸	۱۵۶,۱۸۰	در داخل گروه‌ها	
			۳۰۱	۱۵۲,۱۱۳	جمع	
۰۰۰.	۳۱,۵۶۷		۳	۷,۳۸۷	بین گروه‌ها	
		۱,۲۶۷	۲۹۸	۱۰۴,۸۵۵	در داخل گروه‌ها	
		۲۰۶.	۳۰۱	۱۱۳,۳۴۱	جمع	
۰۰۰.	۲,۳۴۳	۴,۲۴۳	۳	۱,۱۸۳	بین گروه‌ها	
		۱۲۸.	۲۹۸	۲۷۲,۲۴۶	در داخل گروه‌ها	
			۳۰۱	۲۷۳,۴۲۸	جمع	
۰۰۰.	۵,۳۶۲	۱,۳۴۶	۳	۶,۵۴۴	بین گروه‌ها	
		۰۳۸	۲۹۸	۲۴۲,۳۴۵	در داخل گروه‌ها	
			۳۰۱	۲,۴۸۰,۸۸۹	جمع	

زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان در هر یک از گروه‌های روستایی و شهر مریوان به تفکیک ابعاد اقتصادی، اجتماعی، زیرساختی، فردی و سیاسی در فاصله‌های مختلف محاسبه شده است. با توجه به میانگین بدست آمده در بین سه گروه روستایی در فاصله‌های نزدیک، متوسط، دور و شهر مریوان مشخص می‌شود که در همه ابعاد مورد مطالعه شهر مریوان بیشترین اخلاف را با گروه‌های دیگر یعنی گروه‌های روستایی دارد.

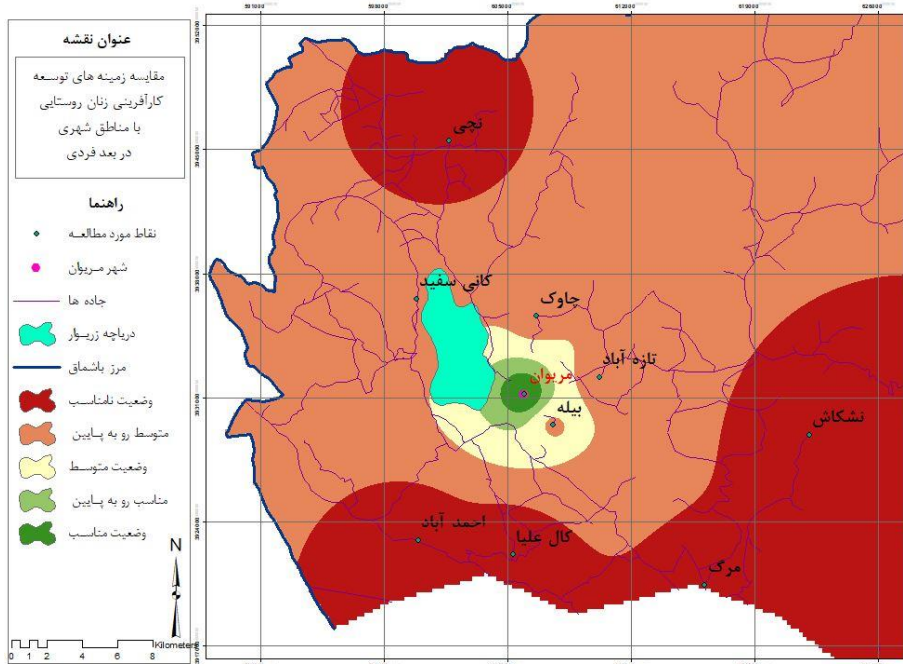
آباد، چاوک و کانی سفید در وضعیت متوسط رو به پایین و روستاهای نشکاش، مرگ، کال علیا، احمد آباد و نچی در وضعیت نامناسب قرار دارند. مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد زیرساختی نشان می‌دهد که شهر مریوان بیشترین زمینه‌ها را نسبت به مناطق روستایی دارد. روستای تازه آباد و بیله در وضعیت مناسب رو به پایین، روستای کال علیا در وضعیت متوسط، روستاهای مرگ و احمد آباد در وضعیت متوسط رو به پایین و روستاهای نشکاش، نچی و کانی سفید در وضعیت نامناسبی قرار دارند. مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد سیاسی نشان می‌دهد که شهر مریوان بیشترین زمینه‌ها را نسبت به مناطق روستایی دارد. روستاهای بیله، تازه آباد و چاوک در وضعیت متوسط رو به پایین و روستاهای نچی، نشکاش، مرگ، کال علیا، احمد آباد و نچی در وضعیت نامناسبی قرار دارند.

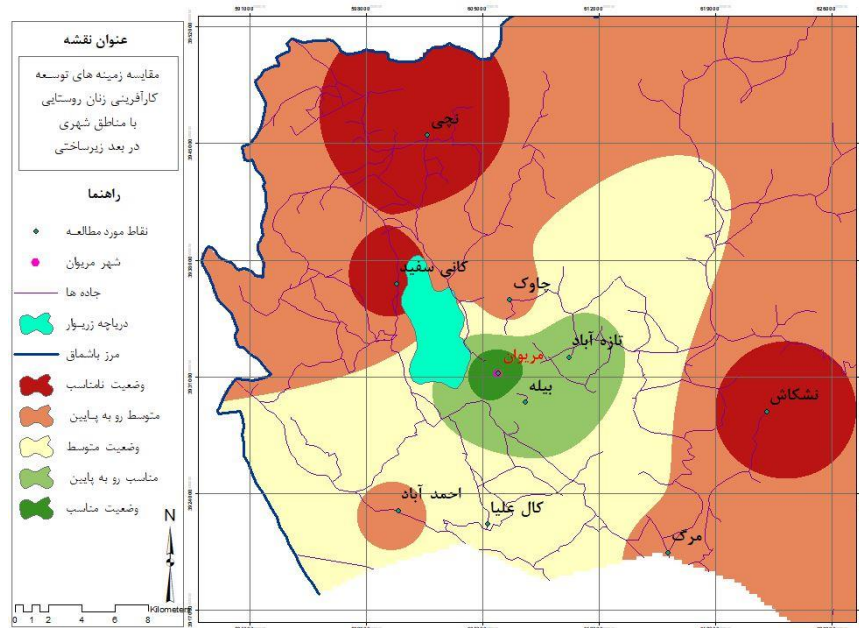
شکل ۲. مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد اقتصادی

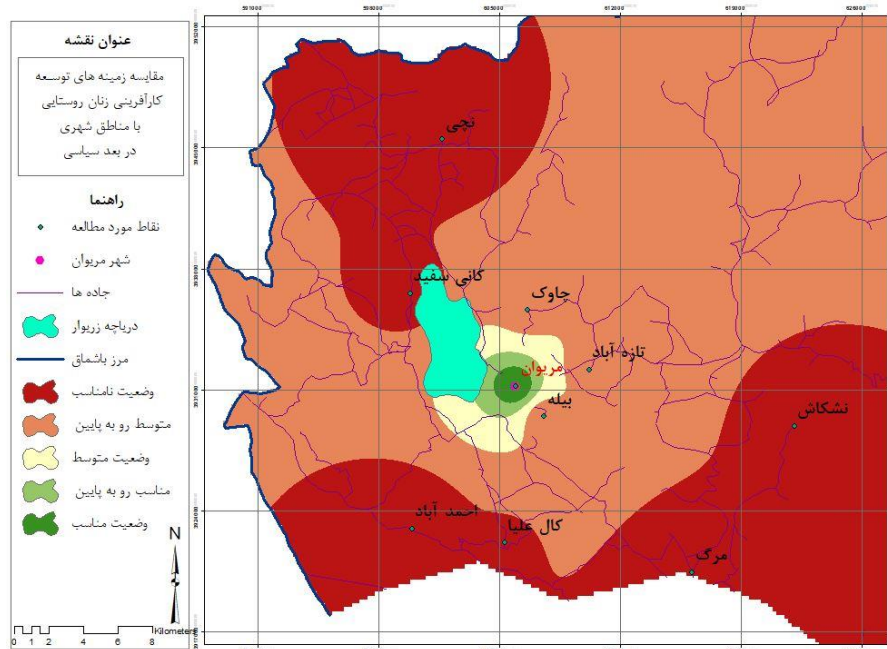
شکل ۳. مقایسه زمینه های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد اجتماعی

شکل ۴. مقایسه زمینه های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد فردی

شکل ۵. مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد زیرساختی

شکل ۶. مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در بعد سیاسی

۵) نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر مقایسه زمینه‌های توسعه کارآفرینی زنان روستایی با مناطق شهری در شهرستان مریوان می‌باشد، که این زمینه‌ها در بعد اقتصادی با ۱۰ شاخص، در بعد اجتماعی با ۸ شاخص، در بعد زیرساختی با ۹ شاخص، در بعد فردی با ۲۶ شاخص و در بعد سیاسی با ۶ شاخص مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته‌اند. با توجه به یافته‌های پژوهش در بعد اقتصادی و سیاسی زمینه‌های

توسعه کارآفرینی زنان در هر دو سکونتگاه منطقه مورد مطالعه، یعنی نواحی روستایی و شهر مریوان در حد مطلوبی نمی باشد. دلایل این امر را می توان عدم سرمایه گذاری های خصوصی جهت ایجاد کسب و کارها در منطقه، عدم وجود بانک ها و موسسات ارائه دهنده وام ها و اعتبارهای مالی در نواحی روستایی، وجود فقر شدید در منطقه بویژه مناطق روستایی، عدم ریسک پذیری و مخاطره پذیری اقتصادی افراد، عدم حمایت سازمان های دولتی، عدم فعالیت دهیاری ها یا شهرداری جهت ایجاد و گسترش کارآفرینی زنان، عدم همکاری بخش دولتی در زمینه سرمایه گذاری کسب و کارهای جدید و ... نام برد، اما به مراتب مناطق شهری وضعیت بهتری نسبت به مناطق روستایی دارند. این یافته ها با مطالعه ایی که Sivanesan در سال ۲۰۱۴ با عنوان مقایسه کارآفرینی زنان روستایی با شهری؛ چشم اندازها و چالش ها در هند انجام داده است و همچنین با مطالعات Robinson و همکاران (۲۰۰۴)، راسخی و همکاران (۱۳۹۷) مطابقت دارد. در دو بعد اجتماعی و زیرساختی نیز شهر مریوان وضعیت مطلوب تری نسبت به نواحی روستایی دارد. دلیل این امر را می توان عدم مشارکت زنان در شکل ها، اتحادیه ها و اصناف در حوزه کسب و کار، عدم وجود زمینه های آموزشی در ارتباط با کارآفرینی در نواحی روستایی، عدم وجود امنیت اجتماعی برای حضور زنان در بازار، عدم همکاری مدیران روستایی با زنان، عدم وجود صنف یا سازمان پشتیبان زنان کارآفرین، عدم وجود زیر ساخت های تکنولوژی مناسب در روستاها و ... دانست. این یافته ها با مطالعه ای که Angela Davis در سال ۲۰۱۱ با عنوان مقایسه کارآفرینان شهری و روستایی با اولویت نیازهای خدماتی آنان انجام داده است، همچنین با مطالعات Asitik (۲۰۱۵) و Anthopoulou (۲۰۱۰) مطابقت دارد. در زمینه بعد فردی نیز هر دو سکونتگاه ها در وضعیت مطلوبی قرار دارند اما با مقایسه میانگین های این دو نیز باز شهر مریوان وضعیت بهتری نسب به نواحی روستایی دارد (شهر با میانگین ۳،۹۶ و روستاها با میانگین ۳،۰۴). دلیل این امر را نیز می توان وجود ویژگی ها و زمینه های فردی کارآفرینی در افراد منطقه مورد مطالعه مثل، آمادگی مواجه شدن با چالش ها و سختی ها، فرار نکردن از موقعیت های سخت و مشکل، میزان مسئولیت پذیری افراد، خوداتکایی، مقبولیت نزد دیگران، حس کمک به دیگران و ... دانست. این یافته ها نیز با مطالعه Hyunjeong Joo در سال ۲۰۱۳ با عنوان مقایسه کارآفرینان روستایی و شهری در منطقه کنتاکی انجام داده است، مطابقت دارد. با توجه به آزمون تحلیل واریانس در میانگین ابعاد مورد نظر تفاوت معناداری وجود دارد، همچنین با توجه به آزمون تعقیبی توکی در همه ابعاد مورد مطالعه شهر مریوان بیشترین اخلاف را با گروه های دیگر یعنی گروه های روستایی دارد. با توجه به یافته های تحلیل فضایی پژوهش در نرم افزار ARCGIS، شهر مریوان به نسبت نقاط روستایی مورد مطالعه وضعیت مطلوب تری در زمینه های توسعه کارآفرینی زنان دارد. با توجه به اینکه مناطق روستایی مورد مطالعه وضعیت نامناسبی در این زمینه داشته اند، این مناطق را به تفکیک فاصله از شهر مورد سنجش قرار داده ایم. با توجه به نقشه های GIS روستاهای نزدیک شهر مریوان بویژه بیله و تازه آباد در وضعیت مطلوب تری نسب به سایر نقاط روستایی دارند. دلیل این امر را می توان نزدیکی این روستاها به شهر مریوان و قرار گرفتن در پدیده خزش شهری دانست. بنابراین برای بهبود زمینه های کارآفرینی در منطقه مورد مطالعه راهکارهایی پیشنهاد می گردد: ۱. کمک های نهادهای

دولتی، ارائه وام های بدون بهره یا با بهره پایین توسط بانک ها و کاهش بوروکراسی های اداری برای انجام کسب و کارهای کوچک، ۲. افزایش میزان دسترسی به بازار مناسب برای عرضه تولیدات محلی و بومی در منطقه مورد مطالعه، ۳. افزایش اعتماد به نفس از طریق سپردن مسئولیت کارهای اجرایی و گروهی به زنان بویژه زنان روستایی، ۴. حمایت از مشارکت در شکل ها، اتحادیه ها و اصناف در حوزه کسب و کار در منطقه مورد مطالعه، ۵. ایجاد صنف یا سازمان های مشارکتی، گروهی و نهادهای مردمی جهت جذب زنان کارآفرین بویژه در نواحی روستایی مورد مطالعه، ۶. ایجاد زیر ساخت های تکنولوژی مناسب در منطقه، ۷. افزایش میزان دسترسی به آموزش، و میزان دسترسی به ابزار و لوازم مورد نیاز جهت کسب و کار در منطقه مورد مطالعه، ۸. حمایت دهیاری ها یا شهرداری جهت ایجاد و گسترش کار آفرینی زنان در منطقه مورد مطالعه، ۹. همکاری بخش دولتی در زمینه سرمایه گذاری کسب و کارهای جدید در منطقه مورد مطالعه.

۶ منابع

- ایزدی، بنت الهدی، رضائی مقدم، کورش، اسداله پور، علی (۱۳۹۵)، *سازه های مؤثر و موانع تحقق توسعه کارآفرینی در مشاغل خانگی بخش کشاورزی در مناطق روستایی شیراز*، علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، جلد ۱۲، شماره ۱، صص ۵۱-۳۹.
- بشیراحسن، مسلم، قربانی نژاد، ریباز (۱۳۹۶)، *نقش زنان کارآفرین در توسعه اقتصادی روستایی دهستان خرمرود شهرستان توپسرکان*، فصلنامه جغرافیایی سرزمین، دوره چهاردهم، شماره ۵۳ صص ۱۰۸-۹۳.
- تقدیسی، احمد، هاشمی، صدیقه، مهدی هاشمی، محمد (۱۳۹۴)، *تحلیل عوامل مؤثر بر در زمینه های توسعه کارآفرینی نواحی روستایی*، جغرافیا و مطالعات محیطی، سال چهارم، شماره ۱۴، صص ۹۸-۸۳.
- حسینی نیا، غلامحسین، فلاحی، هادی (۱۳۹۶)، *عوامل مؤثر بر توسعه کارآفرینی روستایی (نمونه مطالعه: مناطق روستایی شهرستان منوجان)*، پژوهش های روستایی، دوره هشتم، شماره ۱، صص ۲۲-۳۸.
- حسینی نیا، غلامحسین، یعقوبی فرانی، احمد، سیدین، سید رضا (۱۳۹۳)، *سنجش عوامل مؤثر بر عملکرد کسب و کارهای زنان کارآفرین در روستاهای شهرستان میانه*، زن در توسعه، دوره دوازدهم، شماره ۴، صص ۵۵۸-۵۴۵.
- جمینی، داود، جمشیدی، علیرضا، کماسی، حسین، هوشنگی، عطا (۱۳۹۵)، *تحلیل موانع توسعه کارآفرینی زنان در نواحی روستایی مورد: روستاهای شهرستان چرداول*، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال پنجم، شماره ۴، صص ۶۳-۴۵.
- خانی، فضیله، موسوی، سمیه سادات (۱۳۹۴)، *تحلیل جنسیتی در فرآیند پخش کارآفرینی در مناطق روستایی مورد: دهستان سولقان*، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال چهارم، شماره ۴، صص ۲۲-۱.
- راسخی، بهروز، قنبری موحد، رضوان، علی بیگی، امیر حسین (۱۳۹۷)، *تحلیل عوامل مؤثر بر موفقیت کارآفرینان کشاورزی شهری و روستایی استان کرمانشاه*، پژوهش های روستایی، دوره نهم، شماره ۳، صص ۳۴۶-۳۵۹.
- رضوانی، محمدرضا، نجارزاده، محمد (۱۳۸۷)، *بررسی و تحلیل زمینه های کارآفرینی روستاییان در فرایند توسعه ی نواحی روستایی*، توسعه کارآفرینی، سال اول، شماره ۲، صص ۱۸۲-۱۶۱.

- رضایی، بیژن، نجف پور، هدا، نادری، نادر (۱۳۹۶)، موانع و راهکارهای توسعه کارآفرینی سبز در شهرستان کرمانشاه، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ششم، شماره ۲، صص ۷۸-۵۹.
- زراعت پیشه، زینب، شفیعی محمد، جعفر، موسوی زاده، فاطمه سادات، صمیمی، خدیجه، کنعانی دوست، بهمن (۱۳۹۶)، بررسی نقش مهارت های کارآفرینی در توسعه اشتغال زنان روستایی مطالعه موردی: روستاهای شهرستان کازرون، مهارت آموزی، دوره چهارم، شماره ۱۳، صص ۱۱۱-۱۲۴.
- شاطریان، محسن، نصرآبادی، زهرا، منصوریان، فاطمه (۱۳۹۶)، تحلیل موانع کارآفرینی زنان روستایی در شهرستان کاشان، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ششم، شماره ۳، صص ۱۹۶-۱۸۱.
- صفری علی اکبری، مسعود، صادقی، حجت اله (۱۳۹۶)، تحلیل عوامل زمینه ساز ایجاد رشد کارآفرینی روستایی مورد: بخش دهدز در شهرستان ایذه، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ششم، شماره ۲، صص ۹۷-۱۱۸.
- طغرای، محمد تقی، رضوانی، مهران، مبارکی، محمد حسن، یداللهی فارسی، جهانگیر، میرزایی، زینب (۱۳۹۵)، شناسایی عوامل محیطی مؤثر بر کارآفرینی فرهنگی در صنایع دستی عشایری، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال پنجم، شماره ۳، صص ۳۶-۱۹.
- فراهانی، حسین، رسولی نیا، زکیه، اصدقی سراسکانرود (۱۳۹۳)، عوامل اثرگذار بر رشد کارآفرینی در نواحی روستایی مورد: دهستان جابرا نصار در شهرستان آبدانان، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال سوم، شماره ۳، صص ۱۶-۱.
- فراهانی، حسین، حاجی حسینی، سمیرا (۱۳۹۲)، ارزیابی ظرفیت های نواحی روستایی برای توسعه کارآفرینی و توانمندسازی روستاییان مطالعه موردی: روستاهای بخش شال شهرستان بوئین زهرا، پژوهش های روستایی، دوره چهارم، شماره ۴، صص ۷۱۵-۷۴۸.
- قدیری معصوم، مجتبی، چراغی، مهدی، کاظمی، نسرین، زارع، زهره (۱۳۹۳)، تحلیل موانع توسعه کارآفرینی در نواحی روستایی مورد: دهستان غنی بیگلو، شهرستان زنجان، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال سوم، شماره ۱، صص ۱۷-۳.
- غفاری گیلانده، عطا، افروز، بهنوش (۱۳۹۳)، مدلسازی ارزیابی عملکرد مدیریت شهری در بسترسازی برای کارآفرینی با استفاده از منطق فازی (مورد مطالعه: شهر اردبیل)، توسعه کارآفرینی، دوره ۷، شماره ۳، صص ۵۴۹-۵۶۸.
- مطیعی لنگرودی، سید حسن، قدیری معصوم، مجتبی، دادورخانی، فضیله، یداللهی فارسی، جهانگیر، ترکشوند، زهرا (۱۳۹۱)، تبیین عوامل مؤثر بر توانمندسازی روستاییان در توسعه ی کارآفرینی (مطالعه ی موردی: بخش های زند و سامن شهرستان ملایر)، پژوهش های جغرافیای انسانی، شماره ی ۸۰، صص ۱۳۸-۱۱۹.

- Ashomre, C., 2004, **Criteria for youth entrepreneurship**, Education, Columbus.
- Afza, T., Bin Mohd Osman, M., Amir Rashid, M., 2010, **Enterprising Behavior of Enterprise-less Rural Women Entrepreneurs of Khyber Pukhtan Khawa of Pakistan**, European Journal of Social Sciences, VOL. 18, No 1, PP. 109-119.
- Afrin, SH., Islam, N., Uddin Ahmed, SH., 2010, **Micro Credit and Rural Women Entrepreneurship Development in Bangladesh: A Multivariate Model**, International Journal of Business and Management, VOL. 16, No 1, PP. 1-22.
- Anthopoulou, T., 2010, **Rural women in local agro-food production: Between entrepreneurial initiatives And family strategies: A study in Greece**, Journal of rural studies, VOL. 26, No. 4, PP.1-10.

- Asitik, A. J., 2015, **Culture And rural entrepreneurship In northern Ghana**, Humanities And Social Sciences Review, VOL.4 No. 2, PP. 239-252.
- Bruin, A., Brush, C.G., And Welter, F, 2007, **Advancing a Framework for Coherent Research on Women's Entrepreneurship**, Entrepreneurship Theory and Practice, VOL. 31, No 3, PP.323-339.
- Bosma, N., Sternberg, R., 2014, **Entrepreneurship as an urban event? Empirical evidence from European cities**, Regional Studies, VOL. 48, No 6, PP. 1016-1033.
- Bird, S.R., Sapp, S.G., Lee, M.Y., 2001, **Small Business Success in Rural Communities: Explaining the Sex Gap**, Rural Sociology, PP. 507-531.
- Birch, D., 2001, **Job Creation in America: How Our Smallest Companies Put the Most People to Work**. New York, Free Press; London, Collier Macmillan.
- Baum, J. A., Oliver C., 2003, **Institutional Embeddedness and the Dynamics of Organizational Populations**, American Sociological Review, VOL. 17, No. 57, PP. 540-559.
- Carrington, C, 2009, **Women Entrepreneurs**. Journal of Small Business and Entrepreneurship, VOL. 19, NO. 2, PP. 83-94.
- Cutter, S.L., Barnes, L., Berry, M., Burton, C., Evans, E., Tate, E., Webb, J., 2008, **A place-based model for understanding community resilience to natural disaster**, Global Environmental Change, VOL. 18, No. 4, PP. 560-598.
- Chrisman, J. J., 2002, **The influence of outside-generated knowledge resources on venture creation**, Journal of Small Business Management, VOL. 38, No. 4, PP. 17-42.
- Chrisman, J.J., McMullan, W.E., 2006, **Outsider Assistance as a Knowledge Resource for New Venture Survival**, Journal of Small Business Management, VOL. 42, No 3, PP. 229-244.
- Dabson, B., 2007, **Supporting Rural Entrepreneurship in the center for the study of Rural America, Policy Options for a New Rural America**. Kansas City, MO: Federal Reserve Bank of Kansas City, PP.35-47.
- Davis, A., 2011, **Rural and urban women entrepreneurs: A comparison of service needs and delivery methods priorities**, Journal of Business Science and Applied Management, VOL. 6, No. 2, PP. 1-16.
- Djivre, J, 2008, **Female Entrepreneurs of the North: Breaking Ground**, Curren Research.
- Gartner, W. B., N. M., Carter, Reynolds P. D., 2010, **Entrepreneurial Behavior: Firm Organizing Processes**, Handbook of Entrepreneurship Research, VOL. 5, PP. 99-127.
- Green, A., Chaganti, F., 2003, **Levels of Resources for Ethnic Entrepreneurs**, Structure and process, VOL. 4, No. 11, PP. 59-74.
- Gladwin, C.H., Long, B.F., Zimet, D.J, 2007, **Rural entrepreneurship: One key to rural revitalization**, American Journal of Agricultural Economics, VOL. 71, No. 5, PP. 1305-1314.
- Hisrich, R. D., 2006, **Performance in entrepreneurial ventures: does gender matter?**, Frontiers of Entrepreneurship Research, PP. 1-83.
- Hisrich Robert, D. Peters M. P., Shepherd, D. A., 2005, **Entrepreneurship**, sixth Edition, Published by Mc Graw Hill/Irwin, New York, America.
- Joo, H., 2013, **Comparative analysis of rural and urban start-up Entrepreneurs**, Agricultural Economics, Theses and Dissertations Agricultural Economics, PP. 1-89.
- Marshall, M. I., Samal. A., 2006, **The Effect of Human and Financial Capital on the Entrepreneurial Process: An Urban-Rural Comparison of Entrepreneurs in Indiana**, Presentation at the American Agricultural Economics Association Annual Meeting.
- McMullen, J.S., Shepherd, D. A., 2006, **Entrepreneurial Action and the Role of Uncertainty in the Theory of Entrepreneur**, the Academy of Management Review, VOL. 31, NO. 1, PP. 132-152.

- Mishra, S., 2014, **Self Help Group: Change Agent for Rural Women Empowerment and Entrepreneurship Development in Rural Odisha**, International Journal of Research and Development - A Management Review, VOL. 3, No 3, PP. 6-14.
- Patel B., Chavda K., 2013, **Rural Entrepreneurship in India: Challenge and Problems**, International Journal of Advance Research in Computer Science and Management Studies, VOL. 1, No 2, PP. 121-146
- Petridou, E. And Glaveli, N., 2008, **Rural women entrepreneurship within co-operatives: Training support**, Gender in Management, VOL. 9, No. 23, PP. 262–277.
- Petrin, T., 1994, **Entrepreneurship as an economic force in rural development**, Keynote paper presented at the Seventh FAO/REU International Rural Development Summer School, Herrsching, Germany, PP. 8 – 14.
- Pietro F.P., 2007, **Technological Change and Population Growth**, Journal of Economic Growth, VOL. 3, No. 27, PP. 283–31.
- Porter, M. E., 2003, **The Competitive Advantage of Nations**, New York: Free Press.
- Reagan B., 2002, **Are high-growth entrepreneurs building the rural economy?**, Center for the Study of Rural America, Kansas City, Mo: Federal Reserve Bank of Kansas City.
- Robinson, J.A., 2004, **Navigating Social and Institutional Barriers to Markets: How Social Entrepreneurs Identify and Evaluate Opportunities**, Social Entrepreneurship, PP. 95-120.
- Sivanesan, R, 2014, **A Comparative Study on Rural and Urban Women Entrepreneurs – Prospects and Challenges**, International Journal of Research in Management & Business Studies, VOL. 1, No. 3, PP. 28-34.
- Saxena, S., 2012, **Problems Faced By Rural Entrepreneurs and Remedies to Solve It**, Journal of Business and Management VOL. 3, No 1, PP. 23-29.
- Shah, H., 2013, **Creating an enabling environment for women’s entrepreneurship in India**, Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (ESCAP), PP: 4-40.